

Arrest

nr. 264 171 van 24 november 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoeker in de zaak nr. X en verzoekster in de zaak nr. X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 24 januari 2020 België binnen met een paspoort en verzoeken op 30 januari 2020 om internationale bescherming. Op 29 juni 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1990 in de stad Acajutla in het departement Sonsonate. Sinds uw geboorte woonde u met uw ouders en zus in Colonia Alvarado in de stad Acajutla. Toen uw ouders gescheiden zijn, is uw vader nog even bij u blijven wonen tot hij een nieuwe partner had gevonden en verhuisde naar Colonia EL Caracol in Acajutla. Na jullie huwelijk in 2016 trok uw echtgenote, A. T. A. D. M. (...), bij u in. Nadat jullie al een jaar gehuwd waren, trok uw moeder bij jullie in tot zij een jaar later een huis kocht in Colonia Brisas de Acajutla. U heeft een minderjarige zoon die zich heden bij zijn moeder in El Salvador bevindt en waarmee u geen contact heeft.

Nadat u in 2009 afstudeerde als elektromechanicus, werkte u negen à tien jaar in onderaanneming via Desestiva voor de firma A. (...). Daar deed u het onderhoud van de motoren en de revisie van de lichten. In 2019 begon u ook een bijbaantje bij de firma A. (...) waar uw echtgenote ook voor werkte. U verkocht parfums/lotions tegen een commissie.

Uw problemen begonnen op 27 november 2019 toen u terugkeerde van uw werk bij A. (...) naar huis. Twee blokken van uw huis werd u bedreigd door twee bendeleden van MS-13 omdat ze niet wilden dat u niet langer langs die hoofdstraat naar Sonsonate zou komen. Uit noodzaak bleef u nog enkele dagen aan het werk en toen u daar passeerde bekeken ze u met boze, bedreigende blikken. Op 30 november 2019 diende u officieel uw ontslag in. U kwam toen een week uw huis niet meer buiten.

Op 30 december 2019 werd uw echtgenote achtervolgd toen ze voor haar werk bij A. (...) onderweg was naar Colonia Lue. Twee bendeleden van MS-13 achtervolgden haar met de fiets en hielden haar in het oog. Nadat ze haar route veranderde naar een route met meer mensen, wist ze ze af te schudden.

Op 6 januari 2020 klopten er twee bendeleden van MS-13 op jullie deur in de ochtend. U ging kijken wie het was. Ze zeiden dat iemand met u wou spreken en een van hen gaf u een gsm aan. De persoon aan de lijn gaf u 15 dagen om het huis te verlaten. Hij dreigde ermee dat ze wisten welke weg u en uw vrouw aflegden. Ze zouden u anders vermoorden. Diezelfde dag gingen u en uw vrouw op zoek naar oplossingen en belden jullie jullie vrienden van de kerk. Op 7 januari 2020 omstreeks 7 uur gingen jullie met een verhuishwagen naar hun huis in Colonia San Emilio waar jullie bleven tot de dag waarop jullie El Salvador verlieten. Op 9 januari 2020 ging u klacht neerleggen bij de politie van Sonsonate. Op 16 januari 2020 kochten jullie jullie vliegtickets in een reisbureau in Sonsonate. Op 23 januari 2020 vlogen jullie via Spanje naar België waar jullie aankwamen op 24 januari 2020. Op 30 januari 2020 dienden jullie een verzoek in tot internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat bendeleden u zullen blijven achtervolgen, lastigvallen en vooral dat ze de doodsb bedreiging die jullie kregen zullen volbrengen.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming, legden jullie de volgende documenten neer: het paspoort van u en uw echtgenote, jullie identiteitskaarten (DUI), jullie huwelijksakte, jullie diploma's en uw klacht bij het politiekantoor van Sonsonate.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 3 december 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd op 8 december 2020 naar uw advocaat gestuurd en op 10 december 2020 naar u per aangetekend schrijven. Binnen de periode van acht werkdagen na de betekening van de kopie van deze notities, werden geen opmerkingen meer geformuleerd met betrekking tot de inhoud ervan.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegen uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. U verklaart immers dat u werd benaderd door twee bendeleden van MS-13 die niet langer wilden dat u langs de hoofdstraat naar Sonsonate zou passeren (CGVS, p. 19, 23). Een paar maanden later dreigden twee andere bendeleden van MS-13 ermee u en uw echtgenote te vermoorden als jullie binnen de 15 dagen jullie huis niet zouden verlaten hebben (CGVS, p. 23). U weet echter niet waarom ze die haat voor u ontwikkelden (CGVS, p. 27). Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de door u aangehaalde feiten gemeenrechtelijk van aard zijn en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie vallen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. U heeft echter onvoldoende onderbouwd waarom dit voor u het geval is. Bijgevolg kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Uw asielaanvraag bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtaanvraag volledig onderuit haalt.

U maakt vooreerst niet aannemelijk waarom bendeleden van MS-13 u plots niet meer wilden zien op die hoofdweg van Sonsonate waar ze altijd al op een bepaalde plaats stonden (CGVS, p. 25). U werkte immers al negen à tien jaar voor dezelfde firma, waar ook bendeleden van MS-13 in groepjes rondhingen (CGVS, p. 19-20). Ook in uw buurt, waar MS-13 actief was, had u een normaal leven (CGVS, p. 11). U ging diverse keren per maand met uw echtgenote op restaurant in het centrum van Acajutla (CGVS, pp. 9-10), bezocht uw vader en uw moeder die in verschillende kolonies in Acajutla woonden (CGVS, pp. 6-7), u ging verschillende keren per week naar de kerk (CGVS, p. 12) en

verplaatste zich altijd met de fiets of motor. Nooit eerder zou u problemen hebben gekend met bendeleden (CGVS, pp. 11, 18-19). U maakt evenmin aannemelijk waarom ze jullie plots uit jullie huis wilden en anders zouden doden. Het huis was eigendom van uw vader en jullie verlaten vervolgens spoorlags het huis maar weten hoegenaamd niet wat er verder met het huis gebeurde. U weet het niet, want jullie hebben het huis gewoon achter gelaten en zijn niet meer teruggekeerd. U weet niet of iemand anders naar uw huis is gegaan (CGVS, p. 15-16). Ook uw echtgenote verklaart niet te weten wat met het huis gebeurde in Alvarado, niemand gaat dat huis nog bezoeken (CGVS echtgenote, p. 9). Zowel uw vader als uw moeder hebben op dat adres nog gewoond. Zelf heeft u daar jaren gewoond. Uw echtgenote poneert dat het een erfenis was die uw ouders u hadden overgelaten, maar ze wist niet of het op uw naam stond, ze wist niet of uw vader het aan u had overgedragen (CGVS echtgenote, p. 9). Dat u geen contact opneemt met uw burens of iemand langs stuurt van vrienden of familie of zich informeert bij de politie omtrent uw eigendom dan wel die van uw vader, is toch wel zeer eigenaardig.

Aansluitend hierbij kan gesteld worden dat het geen steek houdt dat jullie jullie familie niet inlichtten over wat jullie is overkomen, a fortiori na jullie vertrek naar België (CGVS, p. 12, CGVS echtgenote, p. 12). Logischerwijze kan toch verwacht worden dat u uw familie wilt behoeden voor het bendegegeweld, zeker wanneer vastgesteld wordt dat in de buurt van uw ouders dezelfde bende actief is (CGVS, p. 12) en dat de zus van uw echtgenote ook in Colonia Linda Vista woont (CGVS echtgenote, p. 14). De bendeleden dreigden immers dat ze de weg kenden die u en uw echtgenote aflegden (CGVS, p. 23). Ondanks deze vaststelling, zouden uw ouders het goed stellen (CGVS, p. 17) en hebben ook de broers/zussen van uw echtgenote geen problemen gekend (CGVS, p. 15), wat jullie vrees bij terugkeer relativeert.

Ondanks de dreiging dat u niet meer mocht passeren langs de hoofdweg, bleef u toch twee dagen langer werken (CGVS, p. 23). U passeerde dus langs dezelfde baan als waar ze u tegen gehouden hadden. Een van de twee bendeleden die u bedreigd had stond daar die twee dagen op dezelfde plaats (CGVS, p. 26-27). U nam daarbij geen enkele voorzorgsmaatregel en ging net zoals op 27 november 2019 telkens met de fiets (CGVS, p. 25-27), terwijl u andere keren ook soms met de motor naar het werk ging (CGVS, p. 20). Dit gedrag stemt niet overeen met uw beweerde vrees. U bent vervolgens niet meer aangesproken of benaderd geweest en besluit dan pas uw ontslag in te dienen, nadat u eerst "uit noodzaak om te werken" het zou geriskeerd hebben toch nog twee dagen die weg te nemen (CGVS, p. 25, 30). Uw echtgenote stelde dat u die twee bendeleden die u toen bedreigd hadden op 27 november 2019 niet herkend had. U had evenmin een beschrijving van deze bendeleden gegeven (CGVS echtgenote, p. 22). Dan is het toch eigenaardig dat u zelf verklaarde dat een van hen altijd op die plek stond, met name die met het hemdje en meer specifiek de man met de tatoeages van een doodskop en een roos (CGVS, p. 26-27). Uw echtgenote verklaarde in eerste instantie dat u tussen de 27ste november en uw ontslag thuis bleef, dat u een week niet buiten kwam en dat u drie weken daarna opnieuw ging werken door lotions te gaan verkopen (CGVS echtgenote, p. 22). Hierna wijzigt uw echtgenote haar verklaringen en stelde ze dat u na 30 november een week thuis bleef en dan gedurende drie weken lotions begon te verkopen (CGVS, p. 23). In de correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud volgt een nieuwe versie: na 30 november stopte u en bleef u een week thuis en toen u stopte, was u drie weken zonder werk en daarna verkocht uw echtgenote lotions (E-mail advocaat dd. 23 december 2020). Uw echtgenote had eerder al verklaard dat u voor haar firma A. (...) begon te verkopen sinds u geen werk meer had, met name sinds die 30 november en dat u er misschien drie weken gewerkt heeft, niet langer (CGVS, p. 17). De versie die u ophangt is niet geheel gelijklopend: u houdt het er vaagweg op dat u in 2019 een particulier contract heeft getekend met die firma, u denkt in het jaar 2019 en u herinnert zich de maand niet, u denkt dat het voor de problemen met de bende was. Op de vraag wanneer het de laatste dag was dat u parfum verkocht, herinnert u het zich niet. Op de vraag of dit tot de laatste dag dat u naar België kwam was, of een maand vroeger of twee maanden vroeger was, stelde u dat u sinds u die bedreiging gekregen had u thuis was en niet meer gaan werken was (CGVS, p. 21). Even later verklaarde u dan weer dat u voor de bedreiging nog aan het verkopen was en voor die 6de januari nog verkocht (CGVS, p. 28).

Tevens is het bevreemdend dat u tussen 27 november 2019 en 30 december 2019 persoonlijk geen problemen meer heeft gekend. Dat de bendeleden zich op 30 december dan plots op uw echtgenote zouden gericht hebben, is opmerkelijk. Voor DVZ antwoordde ze ontkennend op de vraag ooit bedreigd te zijn en verklaarde ze dat de bedreigingen jegens haar echtgenoot waren (Vragenlijst CGVS echtgenote, 16 juni 2020, vraag 5).

Verder slagen jullie er niet in aannemelijk te maken dat de bendeleden jullie omwille van dezelfde reden zouden benaderd hebben en dat het effectief om 'achtervolging' ging. Zo verklaart uw echtgenote allereerst dat het leek alsof ze haar achtervolgden (CGVS echtgenote, p. 5). Ook herkende uw

echtgenote de benedeleden niet en hebben ze niets specifiek gezegd of gedaan (CGVS, p. 9). Ze zou ze ook nooit eerder en later meer hebben gezien (CGVS echtgenote, pp. 24-25). Ze kon hen gewoon van zich afschudden door een drukkeres straat in te slaan (CGVS, p. 24). Dat u uw echtgenote ook geen beschrijving heeft gevraagd om een betere inschatting te kunnen maken van de reikwijdte van het probleem, is niet plausibel (CGVS, pp. 28-29). Ook jullie verklaringen zaaien verwarring. Zo beweerde u bij DVZ aanvankelijk dat uw echtgenote enkel vuil bekeken werd en bedreigingen ontving wanneer zij 'langs dezelfde baan fietste' (Vragenlijst CGVS, 16 juni 2020, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat ze 'achtervolgd werd en dat ze niet langs dezelfde plaats moest passeren' als waar u bedreigd bent (CGVS, p. 28). Ook uw echtgenote vermeldde bij de DVZ niet dat ze achtervolgd werd. Ook in de door u neergelegde klacht wordt hierover niets vermeld, terwijl de incidenten van 27 november 2019 en 6 januari 2020 er wel in worden besproken (Zie document 3 in het administratieve dossier). Als uw echtgenote gevraagd wordt hoe haar interview bij de DVZ is verlopen, vermeldt ze hier immers ook niets over (CGVS echtgenote, p. 3, 25). Door haar verklaring dat ze dit niet als een bedreiging zag, maar eerder als intimidatie, relateert uw echtgenote wat zou haar overkomen zijn (CGVS echtgenote, p. 25-26).

Wat betreft de bedreiging in de vroege ochtend van 6 januari 2020 waarbij twee benedeleden aan uw huis kwamen en één ervan u een telefoon overhandigde, wordt opgemerkt dat u zelf niet kunt verklaren hoe zij konden weten waar u woonde (CGVS, p. 31). De benedeleden hebben er nooit mee gedreigd dat ze u wisten wonen (CGVS, p. 28), nimmer hebben ze ooit uw DUI gevraagd waaruit ze uw adres konden afleiden (CGVS, p. 27). Voorts is het bevreemdend dat dit niet dezelfde benedeleden waren als op 27 november 2019 (CGVS, p. 32). Aangezien ook de persoon aan de gsm zich niet kenbaar maakte onder een alias (CGVS, p. 30), kan niet worden afgeleid dat dit incident plaatsvond ten gevolge van dezelfde feiten waarvoor u eerder problemen zou gekend hebben. Verder is het bevreemdend dat de benedeleden u nog 15 dagen de tijd gaven om uw huis te verlaten als ze u zo graag uit hun buurt wilden en dreigden u te vermoorden omdat ze uw routines kennen (CGVS, p. 23, 30). Uw echtgenote verklaarde in verband met dit incident bij DVZ dat ze de benedeleden enkel zag toen ze langs jullie huis kwamen en zeiden dat ze wisten dat u de echtgenote van uw man was (Vragenlijst CGVS echtgenote, 16 juni 2020, vraag 5). Voor het CGVS verklaarde u nochtans dat zij zich op dat moment in haar kamer bevond (CGVS, p. 31). Ook zichzelf stelt de zaken bij het CGVS anders voor: u ging kijken en u vertelde haar dat ze eruit zagen als benedeleden (CGVS, p. 20).

Er worden nog verdere vaststellingen gedaan die niet overtuigen van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U besliste onder te duiken in een gebied waar ook MS-13 aan de macht is omdat u geen andere opties had (CGVS, pp. 13-14) en u ging nog twee keer naar de kerk in Colonia Linda Vista (CGVS, p. 12; CGVS echtgenote, p. 14), waar in de buurt ook MS-13 opereert (CGVS echtgenote, p. 8). Uw echtgenote wist niet eens welke bende daar actief is (CGVS echtgenote, p. 14). Ook voor uw aangifte in Sonsonate op 9 januari 2020 (CGVS, p. 31) en om uw vliegtickets aan te kopen op 16 januari 2020 bij het reisagentschap in Sonsonate verlieten jullie het huis (CGVS, p. 15, 23).

Daarnaast stelt zich de vraag waarom jullie niet eerder dan 23 januari 2020 jullie land konden ontvluchten als jullie op 6 januari al besloten om naar België te komen en beweren op 16 januari 2020 reeds jullie vliegtickets te hebben aangekocht (CGVS, pp. 23-24). Uit onze informatie waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er in pre - Covid periode, in tegenstelling tot uw verklaring (CGVS, p. 25; CGVS echtgenote, p. 21), dagelijks vluchten plaats vonden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere de luchtvaartmaatschappij Iberia. Als u effectief, zoals u beweert, voor uw leven zou vrezen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk probeert te vertrekken en dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk uit uw land te kunnen vertrekken. Deze houding ondermijnt de waarachtigheid van de door u aangehaalde problemen. Bovendien reisde u via Spanje naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Dat jullie nalieten om in Spanje een verzoek om internationale bescherming in te dienen met als excuus dat u niet wist hoe de situatie daar zat (CGVS, p. 23), relateert voorts de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming. Daarnaast is het eigenaardig dat u op 22 november 2019, een aantal dagen voor uw eerste probleem, uw paspoort aanvraagde. Uw echtgenote verklaarde dat jullie het aanvraagden omdat jullie met vrienden naar Guatemala planden te gaan met de wagen (CGVS echtgenote, pp. 18-19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, moet je om met de auto te gaan, geen paspoort hebben, maar volstaat een DUI.

Tot slot wordt opgemerkt dat, ondanks uw schrik voor geïnfilterde bendeleden in de politie (CGVS, p. 32), u toch op 9 januari 2020 een klacht neerlegde bij de politie van Sonsonate en dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u onvoldoende bescherming kreeg van uw autoriteiten. Het feit dat u nooit iets heeft vernomen over de staat van het onderzoek, kan bezwaarlijk aanzien worden als een onwil vanwege de autoriteiten om u bescherming te verlenen. Evenmin deed u zelf moeite om te informeren naar de stand van zaken in het onderzoek (CGVS, p. 23). U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming van hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat in geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador voor u een reëel risico zou bestaan op ernstige schade. Uw klacht bij de politie bericht immers dat u de toestemming geeft aan het Algemeen Parket van de Republiek (Fiscalia General de la República) en de politie om de zaak te onderzoeken. Inhoudelijk wordt nog vastgesteld dat de klacht niet vermeldt welke bende u exact vreest en hoe de bendeleden die u op 6 januari 2020 benaderden er juist uitzagen. U heeft enkel laten opnemen dat er één persoon, met name die aan de telefoon, u zou hebben bedreigd (Klacht, document 3 in het administratieve dossier). Uw bewering dat u hierover wel verklaringen aflegde aan de politieambtenaar (CGVS, p. 32), kan niet verklaren waarom deze essentiële elementen niet opgenomen werden in de klacht. Overigens verklaarde uw echtgenote bij de DVZ dat jullie de klacht neerlegden in jullie eigen kolonie Alvarado (Vragenlijst CGVS, 16 juni 2020, vraag 5), terwijl jullie eigenlijk de klacht in de stad Sonsonate zouden neergelegd hebben (CGVS, p. 31; CGVS echtgenote, p. 20).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk maakte dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u voorlegt, kunnen de bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De documenten over uw identiteit, met name het paspoort van u en uw echtgenote, jullie DUI en jullie huwelijksakte, en jullie diploma's staan hier op zich niet ter discussie.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie

van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Ook in hoofde van uw echtgenote, A. D. M. A. T. (...), werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op (...) 1998 in de gemeente Chiltiupán in het departement La Libertad. Sinds uw geboorte tot uw 10 jaar woonde u met uw ouders en broers/zussen in de gemeente La Taquillo in het departement La Libertad. Daarna verhuisde u met uw zus naar Colonia Linda Vista in de stad Acajutla in het departement San Salvador bij een vriendin van de kerk. Nadat u huwde met E. U. M. B. (...), trok u bij hem in in Colonia Alvarado in de stad Acajutla. Sinds januari 2019 was u consulente in het werven van verkoopsters voor schoonheidsproducten via catalogi voor de firma A. (...); u heeft ook uw eigen echtgenoot hiervoor geworven.

De problemen van uw echtgenoot begonnen op 27 november 2019 toen hij 's avonds van zijn werk bij de firma A. (...) naar huis terugkeerde en werd bedreigd door twee bendeleden omdat ze niet langer wilden dat hij langs de hoofdstraat zou passeren. Hij bleef nog aan het werk en werd boos bekeken toen hij daar passeerde. Op 30 november 2019 diende hij zijn ontslag in. Hij kwam toen een week niet meer buiten.

Op 30 december 2019 werd u achtervolgd toen u omwille van uw werk bij A. (...) onderweg was. Bendeleden van MS-13 bekeken u op straat en na een tijd merkte u dat u werd achtervolgd door twee bendeleden. U heeft ze weten afschudden toen u een drukkere route insloeg. Dit was de laatste dag dat u zich fysiek voor uw werk verplaatste, nadien hield u contact met uw verkoopsters via WhatsApp. Ergens begin januari 2020 liet u uw overste weten dat u niet langer zou komen werken.

Op 6 januari 2020 klopten er twee bendeleden van MS-13 op jullie deur. Uw echtgenoot ging kijken wie het was. Een van hen gaf hem een gsm door en ze zeiden dat iemand hem wou spreken. De persoon aan de lijn gaf hem 15 dagen de tijd om weg te gaan, anders wist hij wat hem te wachten zou staan. Ze wisten immers waar uw echtgenoot en u zich ophielden. Diezelfde dag belden jullie jullie vrienden van de kerk. In de ochtend van 7 januari 2020 gingen jullie met een taxi pick-up naar hun huis in Colonia San Emilio waar jullie bleven tot de dag waarop jullie El Salvador verlieten. Op 9 januari 2020 legde uw echtgenoot een klacht neer bij de politie van Sonsonate. Op 16 januari 2020 kochten jullie jullie vliegtickets in een reisbureau in Sonsonate. Op 23 januari 2020 vlogen jullie via Spanje naar België waar jullie aankwamen op 24 januari 2020 in België. Op 30 januari 2020 dienden jullie een verzoek in tot internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bendeleden u opnieuw zullen achtervolgen en dat ze jullie gaan doden zoals ze zeiden als jullie geen aandacht besteedden aan hun eisen.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming, legden jullie de volgende documenten neer: het paspoort van u en uw echtgenoot, jullie identiteitskaarten (DUI), jullie huwelijksakte, jullie diploma's en uw klacht bij het politiekantoor van Sonsonate.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 3 december 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd op 8 december 2020 naar uw advocaat gestuurd en op 10 december 2020 naar u per aangetekend schrijven. Op 23 december 2020 ontving het CGVS een e-mail van uw advocaat met een document met opmerkingen aangaande de inhoud van de notities. Op pagina 3 worden twee zinnen geherformuleerd met dezelfde informatie. Op pagina 9 wordt het juiste adres van Colonia Alvarado aangepast. Op pagina 19 wordt geherformuleerd dat u met vrienden met de auto naar Guatemala zou gaan, maar dat jullie niet meer gingen. Op pagina 22 wenst u aan te passen dat de bendeleden tussen 27 november 2019 en zijn ontslag niets deden. Na 30 november, toen uw partner stopte met werken, bleef hij een week thuis. Toen hij stopte, zat hij drie weken zonder werk en daarna verkocht u lotions.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén element heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de argumentatie betreft aangaande uw bewering dat u het land moest ontvluchten omwille van de problemen ingeroepen door uw echtgenoot E. U. M. B. (...), verwijst het CGVS naar de motivering waarin uw echtgenoot de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt:

"(...)"

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of

waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 264 332, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 264 335. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen van mening zijn dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Wat betreft de overweging van de adjunct-commissaris-generaal dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn er veelal geen band met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig is, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen door de bendeleden die verzoekende partij en haar echtgenote hebben gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.”

Waar in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom leden van de bende MS-13 hem plots niet meer wilden zien op de hoofdweg van Sonsonate waar ze altijd al op een bepaalde plaats stonden en waarom ze hen plots uit hun huis wilden, betogen verzoekende partijen als volgt:

“Verzoekende partij kan uiteraard geen sluitend antwoord geven over het doen en laten van de bendeleden en verklaren waarom zij juist op dat moment gevisieerd werd door de bendeleden. Echter, de bendes in haar wijk werden actiever en verzoekende partij kwam om die reden waarschijnlijk ook op de radar van de bendeleden terecht. Dat zij voorheen ‘nooit eerder problemen had gekend’ is uiteraard geen reden om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Dat hun familieleden vooralsnog geen problemen hebben gekend met de bendeleden, is evenmin een reden om te veronderstellen dat verzoekende partij en haar echtgenote ook geen problemen zouden gekend hebben met de bendeleden. Immers, verzoekende partij heeft geen controle over wie de bendeleden viseren en wie niet en welke redenen hier achter schuilen. Verzoekende partij merkt tevens op dat zij niet meer naar de kerk zijn gegaan nadat er doodsbedreigingen werden geuit jegens hen."

Waar de adjunct-commissaris-generaal hen in de bestreden beslissingen verwijt een aantal zaken niet te weten, stellen verzoekende partijen het volgende:

"Hoe kan verzoekende partij u weten hoe de bendeleden te weten zijn gekomen waar zij woont? Zij kent toch niet hun modus operandi en kan evenmin in de hoofden van de bendeleden kijken. Het is niet ernstig dit te verwachten van haar."

Waar er in de bestreden beslissingen op wordt gewezen dat zij hebben gewacht om hun land te ontvluchten, dat zij nalieten om in Spanje een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat zij hun paspoorten al voor hun eerste probleem aanvroegen, voeren verzoekende partijen het volgende aan:

"Verzoekende partijen besloten op 6 januari om het land te verlaten, op 23 januari hebben zij dat ook effectief gedaan. Er kan hen toch onmogelijk verweten worden onredelijk lang te hebben gewacht alvorens het land te verlaten?? Verzoekende partij meent dat dit bezwaarlijk als argument kan worden gebruikt om haar relaas in twijfel te trekken.

Het klopt inderdaad dat het hebben van een paspoort geen verplichting is om naar Guatemala te reizen, echter, het is altijd makkelijker om de grens over te steken met een paspoort dan met een DUI, reden waarom zij ook hun paspoorten aanvroegen."

Verzoekende partijen vervolgen:

"Verzoekende partij en haar echtgenote waren ten einde raad en wisten dat zij geen bescherming konden genieten van hun eigen autoriteiten. Zij zagen geen andere mogelijkheid dan hun land te ontvluchten.

Het is al meermaals gebleken dat de politie in El Salvador niet naar behoren functioneert en zelf ook geïnfilteerd is door bendeleden

Verwerende partij is hier nochtans zelf zeer goed van op de hoogte. Dit is niet louter gesteund op hypothesen maar blijkt uit objectieve rapporten: de politie in El Salvador is bijzonder corrupt en werkt vaak samen met bendeleden en informatie doorspeelt naar hen:

p. 78-80 Country Policy and Information Note van januari 2021 (stuk 3)

(...)

Verzoekende partij vreest voor haar leven. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de gegrondheid van de vrees voor het leven van verzoekende partij.

Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij werd er bedreigd. Zij kon geen kant meer op.

Verwerende partij focust zich op details en verliest de essentie, de gebeurtenissen en de vrees van verzoekende partij volledig uit het oog. Dit is niet ernstig en toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij aan."

Uit de motivering van de adjunct-commissaris-generaal blijkt volgens verzoekende partijen hoe onredelijk en onvoorzichtig zij te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de adjunct-commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, zij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de adjunct-commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de adjunct-commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *"El Salvador: a country ruled by gangs*

– a *photo essay*” uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel “A Nation Held Hostage” van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.”

Verzoekende partijen besluiten dat de adjunct-commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De stukken

3.2.1. Als bijlage aan de verzoekschriften wordt de *Country Policy and Information Note “El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021 als nieuw stavingstuk gevoegd.

3.2.2. Op 7 oktober 2021 legt verwerende partij in beide zaken overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin (onder meer) wordt gerefereerd aan de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met leden van de bende MS-13. Hun problemen zouden zijn begonnen op 27 november 2019, toen verzoeker naar huis terugkeerde en bedreigd werd door twee leden van MS-13 omdat ze niet wilden dat hij nog langs de hoofdstraat naar Sonsonate zou komen. Drie dagen later zou verzoeker officieel zijn ontslag hebben ingediend en vervolgens een week zijn huis niet meer zijn buitengekomen. Op 30 december 2019 zou verzoekster door twee leden van MS-13 met de fiets zijn achtervolgd. Ze zou hen hebben weten af te schudden door haar route te veranderen naar een route met meer mensen. Op 6 januari 2020 zouden er in de ochtend twee leden van MS-13 bij verzoekende partijen op de deur hebben geklopt. Ze zouden verzoeker hebben gezegd dat iemand met hem wou spreken en hem een gsm hebben aangegeven. De persoon aan de lijn zou verzoeker 15 dagen de tijd hebben gegeven om het huis te verlaten en ermee gedreigd hebben hem anders te vermoorden. Verzoekende partijen verklaren dat zij dezelfde dag op zoek gingen naar oplossingen. Op 7 januari 2020 zouden zij met een verhuishwagen naar het huis van vrienden zijn gegaan. Daar zouden zij gebleven zijn tot 23 januari 2020, de dag waarop zij El Salvador verlieten. Op 9 januari 2020 zouden zij nog klacht hebben neergelegd bij de politie van Sonsonate en op 16 januari 2020 zouden zij in een reisbureau in Sonsonate vliegtickets hebben gekocht. Bij terugkeer naar El Salvador stellen verzoekende partijen te vrezen dat bendeleden hen zullen blijven achtervolgen, lastigvallen en vooral dat ze de doodsb bedreiging die zij kregen zullen volbrengen.

Ter staving van hun relaas legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun identiteitskaarten (DUI) en hun diploma's neer, alsook fotokopieën van een klacht en van hun huwelijksakte (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6+6B, map met 'documenten').

De paspoorten, identiteitskaarten, huwelijksakte en diploma's bevestigen de persoonsgegevens, de studies en de reisweg van verzoekende partijen. Dit zijn elementen die hier niet ter discussie staan, doch die geen betrekking hebben op de door verzoekende partijen aangehaalde vervolgingsfeiten en vrees.

De door verzoekende partijen voorgelegde klacht bevat louter de verklaringen van verzoeker over de door hem aangevoerde feiten, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde

instanties. De loutere omstandigheid dat verzoeker een klacht heeft neergelegd, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in deze klacht worden vermeld. Bijkomend kan nog worden gewezen op de volgende overwegingen die hierover in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker werden opgenomen:

“Inhoudelijk wordt nog vastgesteld dat de klacht niet vermeldt welke bende u exact vreest en hoe de bendeleden die u op 6 januari 2020 benaderden er juist uitzagen. U heeft enkel laten opnemen dat er één persoon, met name die aan de telefoon, u zou hebben bedreigd (Klacht, document 3 in het administratieve dossier). Uw bewering dat u hierover wel verklaringen aflegde aan de politieambtenaar (CGVS, p. 32), kan niet verklaren waarom deze essentiële elementen niet opgenomen werden in de klacht. Overigens verklaarde uw echtgenote bij de DVZ dat jullie de klacht neerlegden in jullie eigen kolonie Alvarado (Vragenlijst CGVS, 16 juni 2020, vraag 5), terwijl jullie eigenlijk de klacht in de stad Sonsonate zouden neergelegd hebben (CGVS, p. 31; CGVS echtgenote, p. 20).”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De *“Country Policy and Information Note. El Salvador: Fear of gangs”* van Home Office van januari 2021 die verzoekende partijen bij hun verzoekschriften voegen (stukkenbundels verzoekende partijen, stuk 3) heeft ten slotte betrekking op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador. Verzoekende partijen worden hierin niet vermeld. Bijgevolg volstaat dit rapport op zich niet om in hoofde van verzoekende partijen tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoekende partijen voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dat betreft, wijst de adjunct-commissaris-generaal er in de bestreden beslissingen op dat het asielerelaas van verzoekende partijen *“een opeenstapeling van eigenaardigheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden”* bevat die de geloofwaardigheid ervan volledig onderuit haalt.

Zo wijst de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker vooreerst op het volgende:

“U maakt vooreerst niet aannemelijk waarom bendeleden van MS-13 u plots niet meer wilden zien op die hoofdweg van Sonsonate waar ze altijd al op een bepaalde plaats stonden (CGVS, p. 25). U werkte immers al negen à tien jaar voor dezelfde firma, waar ook bendeleden van MS-13 in groepjes rondhingen (CGVS, p. 19-20). Ook in uw buurt, waar MS-13 actief was, had u een normaal leven (CGVS, p. 11). U ging diverse keren per maand met uw echtgenote op restaurant in het centrum van Acajutla (CGVS, pp. 9-10), bezocht uw vader en uw moeder die in verschillende kolonies in Acajutla woonden (CGVS, pp. 6-7), u ging verschillende keren per week naar de kerk (CGVS, p. 12) en verplaatste zich altijd met de fiets of motor. Nooit eerder zou u problemen hebben gekend met bendeleden (CGVS, pp. 11, 18-19). U maakt evenmin aannemelijk waarom ze jullie plots uit jullie huis wilden en anders zouden doden. Het huis was eigendom van uw vader en jullie verlaten vervolgens spoorlags het huis maar weten hoegenaamd niet wat er verder met het huis gebeurde. U weet het niet, want jullie hebben het huis gewoon achter gelaten en zijn niet meer teruggekeerd. U weet niet of iemand anders naar uw huis is gegaan (CGVS, p. 15-16). Ook uw echtgenote verklaart niet te weten wat met het huis gebeurde in Alvarado, niemand gaat dat huis nog bezoeken (CGVS echtgenote, p. 9). Zowel uw vader als uw moeder hebben op dat adres nog gewoond. Zelf heeft u daar jaren gewoond. Uw echtgenote poneert dat het een erfenis was die uw ouders u hadden overgelaten, maar ze wist niet of het op uw naam stond, ze wist niet of uw vader het aan u had overgedragen (CGVS echtgenote, p. 9). Dat u geen contact opneemt met uw burens of iemand langs stuurt van vrienden of familie of zich informeert bij de politie omtrent uw eigendom dan wel die van uw vader, is toch wel zeer eigenaardig. Aansluitend hierbij kan gesteld worden dat het geen steek houdt dat jullie jullie familie niet inlichtten over wat jullie is overkomen, a fortiori na jullie vertrek naar België (CGVS, p. 12, CGVS echtgenote, p. 12). Logischerwijze kan toch verwacht worden dat u uw familie wilt behoeden voor het bendegeweld, zeker wanneer vastgesteld wordt dat in de buurt van uw ouders dezelfde bende actief is (CGVS, p. 12) en dat de zus van uw echtgenote ook in Colonia Linda Vista woont (CGVS echtgenote, p. 14). De bendeleden dreigden immers dat ze de weg kenden die u en uw echtgenote aflegden (CGVS, p. 23). Ondanks deze vaststelling, zouden uw ouders het goed stellen (CGVS, p. 17) en hebben ook de broers/zussen van uw echtgenote geen problemen gekend (CGVS, p. 15), wat jullie vrees bij terugkeer relativeert.”

Door in hun verzoekschriften te stellen dat de bendes in hun wijk actiever werden en dat verzoeker waarschijnlijk om die reden op de radar van de benedeleden terecht kwam, beperken verzoekende partijen zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure hebben verzoekende partijen hiervan gewag gemaakt, ook niet toen verzoeker de vraag werd gesteld waarom de benedeleden hem in november 2019 begonnen te bedreigen terwijl hij daar al 9 à 10 jaar heen en weer reed voor zijn job (adm. doss., stuk 5+5B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 27). Waar verzoekende partijen aanvoeren dat de omstandigheid dat zij voorheen nooit eerder problemen hadden gekend geen reden is om hun relaas in twijfel te trekken, wijst de Raad erop dat het toch merkwaardig is dat verzoeker reeds 9 à 10 jaar voor zijn werk langs dezelfde weg reed en daarbij nooit problemen had gekend met benedeleden en dan plots zonder enige concrete aanleiding van de benedeleden te horen kreeg dat ze hem niet meer wilden zien op de weg waarlangs hij altijd reed. Bovendien wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris-generaal heeft doen besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen voeren nog aan dat de omstandigheid dat hun familieleden vooralsnog geen problemen hebben gekend met de benedeleden evenmin een reden is om te veronderstellen dat zij ook geen problemen zouden gekend hebben met de benedeleden. Zij betwisten evenwel niet dat het geen steek houdt dat zij hun familie niet hebben ingelicht over wat hen is overkomen, *a fortiori* na hun vertrek naar België, om hen te behoeden voor het bendegegeweld, temeer nu dezelfde bende actief is in de buurt waar de ouders van verzoeker wonen en de zus van verzoekster ook in Colonia Linda Vista woont. De Raad sluit zich bij dit motief aan. Bovendien is ook de Raad van oordeel dat de omstandigheid dat de familie van verzoekende partijen het goed heeft, de door verzoekende partijen voorgehouden vrees voor vervolging bij terugkeer relativeert.

Door ten slotte nog op te merken dat zij niet meer naar de kerk zijn gegaan nadat er doodsbedreigingen werden geuit jegens hen, beperken verzoekende partijen zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien geen steun vindt in hun verklaringen dat zij, terwijl zij waren ondergedoken bij vrienden, ook nog een tweetal keer naar de kerk zijn gegaan (adm. doss., stuk 5+5B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 14).

Aldus slagen verzoekende partijen er niet in de voorgaande motieven, die alle steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

“Ondanks de dreiging dat u niet meer mocht passeren langs de hoofdweg, bleef u toch twee dagen langer werken (CGVS, p. 23). U passeerde dus langs dezelfde baan als waar ze u tegen gehouden hadden. Een van de twee benedeleden die u bedreigd had stond daar die twee dagen op dezelfde plaats (CGVS, p. 26-27). U nam daarbij geen enkele voorzorgsmaatregel en ging net zoals op 27 november 2019 telkens met de fiets (CGVS, p. 25-27), terwijl u andere keren ook soms met de motor naar het werk ging (CGVS, p. 20). Dit gedrag stemt niet overeen met uw beweerde vrees. U bent vervolgens niet meer aangesproken of benaderd geweest en besluit dan pas uw ontslag in te dienen, nadat u eerst “uit noodzaak om te werken” het zou geriskeerd hebben toch nog twee dagen die weg te nemen (CGVS, p. 25, 30). Uw echtgenote stelde dat u die twee benedeleden die u toen bedreigd hadden op 27 november 2019 niet herkend had. U had evenmin een beschrijving van deze benedeleden gegeven (CGVS echtgenote, p. 22). Dan is het toch eigenaardig dat u zelf verklaarde dat een van hen altijd op die plek stond, met name die met het hemdje en meer specifiek de man met de tatoeages van een doodskop en een roos (CGVS, p. 26-27). Uw echtgenote verklaarde in eerste instantie dat u tussen de 27ste november en uw ontslag thuis bleef, dat u een week niet buiten kwam en dat u drie weken daarna opnieuw ging werken door lotions te gaan verkopen (CGVS echtgenote, p. 22). Hierna wijzigt uw echtgenote haar verklaringen en stelde ze dat u na 30 november een week thuis bleef en dan gedurende drie weken lotions begon te verkopen (CGVS, p. 23). In de correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud volgt een nieuwe versie: na 30 november stopte u en bleef u een week thuis en toen u stopte, was u drie weken zonder werk en daarna verkocht uw echtgenote lotions (E-mail advocaat dd. 23 december 2020). Uw echtgenote had eerder al verklaard dat u voor haar firma A. (...)

begon te verkopen sinds u geen werk meer had, met name sinds die 30 november en dat u er misschien drie weken gewerkt heeft, niet langer (CGVS, p. 17). De versie die u ophangt is niet geheel gelijklopend: u houdt het er vaagweg op dat u in 2019 een particulier contract heeft getekend met die firma, u denkt in het jaar 2019 en u herinnert zich de maand niet, u denkt dat het voor de problemen met de bende was. Op de vraag wanneer het de laatste dag was dat u parfum verkocht, herinnert u het zich niet. Op de vraag of dit tot de laatste dag dat u naar België kwam was, of een maand vroeger of twee maanden vroeger was, stelde u dat u sinds u die bedreiging gekregen had u thuis was en niet meer gaan werken was (CGVS, p. 21). Even later verklaarde u dan weer dat u voor de bedreiging nog aan het verkopen was en voor die 6de januari nog verkocht (CGVS, p. 28).

Tevens is het bevreemdend dat u tussen 27 november 2019 en 30 december 2019 persoonlijk geen problemen meer heeft gekend. Dat de bendeleden zich op 30 december dan plots op uw echtgenote zouden gericht hebben, is opmerkelijk. Voor DVZ antwoordde ze ontkennend op de vraag ooit bedreigd te zijn en verklaarde ze dat de bedreigingen jegens haar echtgenoot waren (Vragenlijst CGVS echtgenote, 16 juni 2020, vraag 5).

Verder slagen jullie er niet in aannemelijk te maken dat de bendeleden jullie omwille van dezelfde reden zouden benaderd hebben en dat het effectief om 'achtervolging' ging. Zo verklaart uw echtgenote allereerst dat het leek alsof ze haar achtervolgden (CGVS echtgenote, p. 5). Ook herkende uw echtgenote de bendeleden niet en hebben ze niets specifiek gezegd of gedaan (CGVS, p. 9). Ze zou ze ook nooit eerder en later meer hebben gezien (CGVS echtgenote, pp. 24-25). Ze kon hen gewoon van zich afschudden door een drukkerie straat in te slaan (CGVS, p. 24). Dat u uw echtgenote ook geen beschrijving heeft gevraagd om een betere inschatting te kunnen maken van de reikwijdte van het probleem, is niet plausibel (CGVS, pp. 28-29). Ook jullie verklaringen zaaien verwarring. Zo beweerde u bij DVZ aanvankelijk dat uw echtgenote enkel vuil bekeken werd en bedreigingen ontving wanneer zij 'langs dezelfde baan fietste' (Vragenlijst CGVS, 16 juni 2020, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat ze 'achtervolgd werd en dat ze niet langs dezelfde plaats moest passeren' als waar u bedreigd bent (CGVS, p. 28). Ook uw echtgenote vermeldde bij de DVZ niet dat ze achtervolgd werd. Ook in de door u neergelegde klacht wordt hierover niets vermeld, terwijl de incidenten van 27 november 2019 en 6 januari 2020 er wel in worden besproken (Zie document 3 in het administratieve dossier). Als uw echtgenote gevraagd wordt hoe haar interview bij de DVZ is verlopen, vermeldt ze hier immers ook niets over (CGVS echtgenote, p. 3, 25). Door haar verklaring dat ze dit niet als een bedreiging zag, maar eerder als intimidatie, relativeert uw echtgenote wat zou haar overkomen zijn (CGVS echtgenote, p. 25-26)."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verder wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog als volgt gemotiveerd:

"Wat betreft de bedreiging in de vroege ochtend van 6 januari 2020 waarbij twee bendeleden aan uw huis kwamen en één ervan u een telefoon overhandigde, wordt opgemerkt dat u zelf niet kunt verklaren hoe zij konden geweten hebben waar u woonde (CGVS, p. 31). De bendeleden hebben er nooit mee gedreigd dat ze u wisten wonen (CGVS, p. 28), nimmer hebben ze ooit uw DUI gevraagd waaruit ze uw adres konden afleiden (CGVS, p. 27). Voorts is het bevreemdend dat dit niet dezelfde bendeleden waren als op 27 november 2019 (CGVS, p. 32). Aangezien ook de persoon aan de gsm zich niet kenbaar maakte onder een alias (CGVS, p. 30), kan niet worden afgeleid dat dit incident plaatsvond ten gevolge van dezelfde feiten waarvoor u eerder problemen zou gekend hebben. Verder is het bevreemdend dat de bendeleden u nog 15 dagen de tijd gaven om uw huis te verlaten als ze u zo graag uit hun buurt wilden en dreigden u te vermoorden omdat ze uw routines kennen (CGVS, p. 23, 30). Uw echtgenote verklaarde in verband met dit incident bij DVZ dat ze de bendeleden enkel zag toen ze langs jullie huis kwamen en zeiden dat ze wisten dat u de echtgenote van uw man was (Vragenlijst CGVS echtgenote, 16 juni 2020, vraag 5). Voor het CGVS verklaarde u nochtans dat zij zich op dat moment in haar kamer bevond (CGVS, p. 31). Ook zichzelf stelt de zaken bij het CGVS anders voor: u ging kijken en u vertelde haar dat ze eruit zagen als bendeleden (CGVS, p. 20)."

Door zich in hun verzoekschriften louter af te vragen hoe zij kunnen weten hoe de bendeleden te weten zijn gekomen waar zij wonen en er op te wijzen dat zij de *modus operandi* van de bendeleden niet kennen en evenmin in de hoofden van de bendeleden kunnen kijken, werpen verzoekende partijen geen ander licht op de hierboven aangehaalde vaststellingen, waarvan zij een groot gedeelte ongemoeid laten. De Raad wijst er in dit opzicht nogmaals op dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen en dat het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven de adjunct-commissaris-generaal heeft doen besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen. De voorgaande

motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ook de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker opgenomen motieven worden door verzoekende partijen volledig ongemoeid gelaten:

“Er worden nog verdere vaststellingen gedaan die niet overtuigen van een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U besliste onder te duiken in een gebied waar ook MS-13 aan de macht is omdat u geen andere opties had (CGVS, pp. 13-14) en u ging nog twee keer naar de kerk in Colonia Linda Vista (CGVS, p. 12; CGVS echtgenote, p. 14), waar in de buurt ook MS-13 opereert (CGVS echtgenote, p. 8). Uw echtgenote wist niet eens welke bende daar actief is (CGVS echtgenote, p. 14). Ook voor uw aangifte in Sonsonate op 9 januari 2020 (CGVS, p. 31) en om uw vliegtickets aan te kopen op 16 januari 2020 bij het reisagentschap in Sonsonate verlieten jullie het huis (CGVS, p. 15, 23).”

Bijgevolg worden ook deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht zijn, door de Raad overgenomen.

Verder bevatten de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog de volgende pertinente overwegingen:

“Daarnaast stelt zich de vraag waarom jullie niet eerder dan 23 januari 2020 jullie land konden ontvluchten als jullie op 6 januari al besloten om naar België te komen en beweren op 16 januari 2020 reeds jullie vliegtickets te hebben aangekocht (CGVS, pp. 23-24). Uit onze informatie waarvan zich een kopie in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er in pre - Covid periode, in tegenstelling tot uw verklaring (CGVS, p. 25; CGVS echtgenote, p. 21), dagelijks vluchten plaats vonden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere de luchtvaartmaatschappij Iberia. Als u effectief, zoals u beweert, voor uw leven zou vrezen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zo snel mogelijk probeert te vertrekken en dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk uit uw land te kunnen vertrekken. Deze houding ondermijnt de waarachtigheid van de door u aangehaalde problemen. Bovendien reisde u via Spanje naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond, diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Dat jullie nalieten om in Spanje een verzoek om internationale bescherming in te dienen met als excuus dat u niet wist hoe de situatie daar zat (CGVS, p. 23), relativeert voorts de ernst van de ingeroepen nood aan internationale bescherming. Daarnaast is het eigenaardig dat u op 22 november 2019, een aantal dagen voor uw eerste probleem, uw paspoort aanvraagde. Uw echtgenote verklaarde dat jullie het aanvraagden omdat jullie met vrienden naar Guatemala planden te gaan met de wagen (CGVS echtgenote, pp. 18-19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, moet je om met de auto te gaan, geen paspoort hebben, maar volstaat een DUI.”

Door in hun verzoekschriften te laten gelden dat hen onmogelijk verweten kan worden onredelijk lang te hebben gewacht alvorens het land te verlaten nu zij op 6 januari besloten om het land te verlaten en dat ook effectief gedaan hebben op 23 januari, beperken verzoekende partijen zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom zij menen dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris-generaal feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Verzoekende partijen betwisten niet dat er dagelijks vluchten plaatsvonden tussen San Salvador en Spanje en reiken geen enkele verklaring aan waarom zij nog tot 23 januari 2020 hebben gewacht om hun land van herkomst te verlaten. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt, kon van verzoekende partijen redelijkerwijze worden verwacht dat zij zo snel mogelijk probeerden te vertrekken of minstens alle mogelijke pistes grondig onderzochten om zo snel mogelijk te kunnen vertrekken indien zij effectief voor hun leven zouden vrezen. Dat zij dit klaarblijkelijk niet gedaan hebben, ondermijnt ook naar het oordeel van de Raad de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door hen voorgehouden problemen met de bende MS-13.

Waar zij nog laten gelden dat het altijd makkelijker is om de grens over te steken met een paspoort dan met een DUI en dat zij daarom ook hun paspoorten aanvraagden, beperken verzoekende partijen zich wederom tot het poneren van een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De Raad ziet niet in – en verzoekende partijen lichten niet toe – in welk opzicht dit makkelijker zou zijn, laat staan hoe dit gemak voor verzoekende partijen de kostprijs van het bekomen van twee paspoorten kan verantwoorden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden vrees voor leden van de bende MS-13 niet aannemelijk hebben gemaakt. Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door

hen voorgehouden problemen met de bende MS-13 in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen vervolging vrezen omwille van hun politieke overtuiging niet dienstig. Waar zij nog betogen dat de politie in El Salvador niet behoorlijk functioneert, geïnfiltreerd is door bendeleden en zelf corrupt is, en in dit verband verwijzen naar algemene informatie over corruptie bij de politie (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 3), wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven geheel ongemoeid laten:

“Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissingen gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. De motieven vinden bovendien bevestiging in de COI Focus

“*El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, waaraan verwerende partij in haar op 7 oktober 2021 neergelegde aanvullende nota refereert.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen met leden van de bende MS-13 niet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” (zie: “*Eligibility Guidelines for Assessing the International*

Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn of haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan dan ook niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de (adjunct-) commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN